

ישראל, נאמר ויברא אלהים את הארץ בצלמו, בראשות רפונו.

בנים חיים ומזונות מצד עמוד האמצעי, שהוא בן' בכוון ישראל. והוא עץ החיים, והוא עץ שמו'ן בו לפל. ולבן ישראלי הם המזון שלו תפלה שנחשה בתקופת קרבן. ובגולות נאמר בראשית לברוך. והשכינה היה קרבן של מקדוש ברוך הוא ממן בימין ושמאל וגוף. וכשעולה אליו, ציריך להקליל עמה פל עשר הפסיפיות, שאין קרשה פחות מעשר, שהוא קדשו. ולבן קשון אדם רוצה קדשו. ונחש וזכה לקטרג לתפה, ציריך לעשות לו מקלע, וסוד הדבר - זורק אמך שופר הולך סגולתא. פתח רבי שמואן ואמר, עלויונים שמעו, מהותיהם התפוגס, אלה מורי הישיבה שלמעלה ושלמטה. אליהו, בשבועה עלייך, קח רשות ורד לכאנ, שהרי קרב גדור הוזמן. חנוך המנה, רד לכאנ אתה וכל מורי הישיבה שמחת יוך, שלא לבורי עשיתי, אלא לבבוד השכינה.

פתח במקדם ואמר, זורק ואדי. בכוואך להעלות תפלה לאותו מקום ידע. כמו שאיתה בגין הקלע שנזרקה למוקום ידוע, אך אריך להעלות מחסנתו בתפה, באוטו כתר בגין מבללה ומערת, שנאמר בה כל הזוקף זוקף בשם, שאריך להעלotta שם.

באוטו מוקם שלמעלה אותה לבעה, אפלו ונחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב שנאמר בו אתה תשופנו עקב. בגין אתה בגין רעה בגין ישראלי, בראשית מט) ממש רעה בגין ישראלי,

נחש ברוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה ואתה

אתمر ויברא אלהים את האדם בצלמו בדריוקנא דמאיריה.

בני חמי ומזוני מסתרא דעתVID. דאייהו בן' בכוון ישראל. ואיהו עץ החיים, ואיהו אילנא דמזו'ן לכלא ביה. ובגין דא אונן ישראלי מזונא דיליה צלotta דחשיבא לקרבנה. ובגולות אתמר (בראשית ה' הבה לי בנים ואם אין מטה אנכי. ושכינה היה קרבן של מקדוש ברוך הוא ממן בימין ושמאל וגופא. וכך סלקא לגבייה ציריך לאבל לא עמיה כל עשר ספирן. דלית קדושה פחות מעשרה דאייהו קדושה דיליה. ובגין דא כד בר נש בעי לסלקא אלותיה בכל הנזיעה. (או) (או) חייניא בעי לקטרגא לצלו'תא, ציריך למעד ליה קירטא, ורזה דמלחה זורק אמך שופר הולך סגולתא:

פתח רבי שמואן ואמר עלאין שמעה. תפתאין אתה נושא. אילין מאירי מתייבתא דלעילא ותפתא. אליהו באומאה עלך טול רשו ונחיתת הכא, דהא קרבא סגיאה איזמן. חנוך ממנה נחיתת הכא, אנטה וכל מאירי מתייבתא דתחות ידה. דלא ליקרא דילי עבידנא, אלא ליקרא דשכינתא.

פתח במלך דין ואמר. זורק וקדאי בmittah לסלקא צלotta לההוא אטר ידיע, כמה דהיא בגין דקירתא דאזריך לאתר ידיע, הבי ציריך לסלקא מחשבתה בצלותיה בה היא תגה בגין מובללה ומעורתה. דאתמר בה כל הזוקף זוקף בשם. ציריך לסלקא לה תפן.

ובהזה (אתר וסיל) לה לגבי בעלה אפילו

לא יפסיק. וצරיך להעלוֹתה [נ"א] אותה עד אין סוף. וכשMOVED אוטה, נאמר בו כל הפורע פורע בברוך, שצראיך להורידה עד אין טכליות, ולא יפסיק [נ"א אותה] מפנוי לא למעלה ולא למיטה.

לפעמים בעלה הוא ר' בצדיק בששה פרקים של שתי שוקים. יורד אליו בשתי שוקים. לפעםים בעלה הוא ר' בשתי [נ"א] וחותם, ששה פרקים שעולה אליו בשתי זרועות. לפעמים הוא בן אבא ואמא, בן י"ה, צרייך להעלוֹת אלה למעלה וכאשר למעלה לה. וכשעולה שם, לפעמים היא בהפיק ר' ובין י' כמו זה אצראיך להעלוֹתה אליו, שאמר ביה (תהלים קח) אבן מסו הובנים בשהיא עולה למעלה, בראש כל הראשונים היא עולה, ובגלהה המלאכים אומרים א"ה מקום קבועו. וכשעולה לא' [למעלה] כמו זה א, היא כתר בראש של א' עטרה על ראש כת"ר. וכשיזרדה נקודה למיטה ומתקערת, יורדת בה כמו זה א' קפוץ. וכשעולה נקרחת כתר בסוד הטعمים, וכשיזרדה נקרחת נקרחת נקודה. וכשהמיחיד עמה היא נקודה. [קראה אותו ד', היא כלולה מפנוי אותן ברית, שהוא שביעי של הכל.

ובנדי שאבן זו היא בנין כל העולמות, וכןן (דברים כה) אבן שלמה וצדקה יהיה לך. היא מידה בין כל ספירה, וספירה של כל ספירה, [נ"א וכל ספירה] בה עולה עשר, השעור שלה. ובה געשית אמה עשר אמות ארך בין כל ספירה וספירה. וסוד הדבר - עשר אמות ארך הקרש, יבין הכל מהה. י' היא בין פרק ופרק עשר פעמים עולה למקה [בעל]

תשופנו עקב. היה אבן דאייה י' דיעקב דאתמר בה (בראשית מט) ממש רועה אבן ישראל לא יפסיק. וצראיך לסלקן [נ"א לה] עד אין סוף. ובכד נחית לה אתמר ביה כל הפורע פורע בברוך, דצראיך לנחתה [נ"א לה] עד אין תכליות, ולא יפסיק [נ"א לה] מנינה לא לעילא לא לתפא. לומניין אהו בעלה ר' בצדיק בשיטת פרקין דתרין שוקין נחת לגבה בתрин שוקין. לומנא אהו בעלה ר' בתрин [נ"א דרועין] שיטת פרקין דסליקת לגבה בתрин דרועין. לומניין אהו בן אבא ואמא בן י"ה צרייך לסלקן. [ס"א לה לעילא וכו'] לעילא לה'. ובכד סליקת תפון לומניין אהי בהפיק ר' ובין י' י' בגונא דא אצראיך לסלקן לגביה אתמר בה (תהלים

קח) אבן מסו הובנים היתה לראש פנה. ובכד אהי סליקת לעילא, ברישא דכל רישין סלקן. ובגינה מלאכיה אמרין (דף כד ע"ב) א"ה מקום קבועו. ובכד סליקת לא' (לעילא) בגונא דא, אהי תגא ברישא דא עטרה על רישיה כתיר. ובכד נחתה נקודא לתפא ואתעתרת נחיתת ביה בגונא דא [נ"א קמץ]. ובכד סליקת אתקיי תגא ברזא דעתמי. ובכד נחיתת אתקריות נקודא. ובכד מתיחד עמה אהי (אתקריות אותן) ז' ביליא מניה אותן בריית דאייה.

שביעאה דכלא.

ובנדי האי אבן היא בגדה דכל עלמין. ובגין דא (דברים כה) אבן שלימה וצדקה יהיה לך. איה מידה בין כל ספירה. וספירה דכל ספירה. [נ"א וכל ספירה] בה סליקת לעשר. שיעור דילאה ובה [נ"א ר' ב"ה] אתעבית אמה עשר אמות ארך בין כל ספירה וספירה. ורזא דמלה עשר אמות ארך הקרש ובין כל אמה. אהו י' בין פרק ופרק